

Struer Pige hjem, saa vilde man faa at høre, at Fru Bransholm var almindelig hadet for den Behandling, som hun lod Pigerne blive til Del. Og hvad er nu sket? Der er sket dette, at Kommissionen har ladet en hel Mængde af disse Personer afhøre. Er der da nogen, der afkræfter mine Paastande? Nej, ikke en! De bekræfte dem alle, Folk, der ere hendes religiøse Meningsfæller, og Folk, der ikke ere det. Det oplyses endvidere, at Skolekommissionen ved sin Formand, tilmed en Indremissionspræst, har ladet tilføje Skolekommissionens Protokol en Bemærkning om, at man ønskede, at Pige hjemmet kom bort fra Struer. De forskellige Medlemmer af Skolekommissionen have haft en forskellig Opfattelse af, hvorfor man ønskede det bort.

Og nu Fruens Ophold i Viborg. Det er konstateret, at jeg har Ret, naar jeg skriver, at hun som Lærerinde var bekendt for at føre en haard Haand, at hun var streng og grusom. Og det er til Overflod bekræftet. Det er allerførst bekræftet ved Emilius Kleins Vidnesbyrd, hvor det bl. a. oplyses, at han er bleven riset paa Kønssdelene. Det er dernæst bevist ved Dussin Nielsen, en voksen Mand, der fortæller, at hun i et Kvarter har pryglet løs paa ham, fordi han ikke vilde tilstaa sig skyldig i en Forseelse, som han ikke havde gjort sig skyldig i.

Jeg har allerede beskæftiget mig med de daarlige Pladser, Fru Bransholm bragte Pigerne i. Saa er der min Paastand om Pigenes mørke Arrest. Nu sagde den højttærede Justitsminister i Gaar, at dette, at det har staaet i Bladene, at Fru Bransholm skulde have erklæret, at hun i det højeste havde ladet Pigerne tilbringe 2 Timer i Arresten, ikke beviste noget. Netop som jeg staar og taler, modtager jeg følgende Telegram fra Skive, undertegnet af Redaktør Christian Krum:

„Fru Bransholm har gentagne Gange overfor mig erklæret, at intet Pige barn havde siddet i mørk Arrest ud over et Par Timer.

Christian Krum, Redaktør.“

Den Mand rejste ud til „Hebron“ og skrev en Artikel om „Hebron“, der var et Forsvar for Fru Bransholm. Artiklen gik i en Række af Regeringsbladene, ogsaa i Højreblade, bl. a. „Vort Land“. Nu foreligger jo Telegrammet som en Erklæring om, at hun til ham har erklæret, at hun aldrig har haft nogen Pige i mørk Arrest ud over 2 Timer, men hun maa i Forhørene bekende, at hun har haft dem i 3

Døgn i Arrest! Hvad har jeg nu sagt og skrevet? At hun har haft dem der i 2 Døgn. Og hvad oplyses i Forhørene? At hun har haft Pigerne indespærrede i 3 Døgn. Hun har selv erklæret det. Altsaa, min Paastand er ikke alene fuldt bevist, nej, det er oplyst, at det er endnu værre. Det er endvidere oplyst, at en lille Pige af Frk. Thorup er bleven indespærret i mørk Arrest i 6 Døgn, og Frk. Thorup tør ikke benægte det. Hun er noget vaklende og vigende i sine Erklæringer herom og tør ikke bestemt benægte, at den unge Pige har siddet i mørk Arrest i 6 Døgn. Men den Uoverenstemmelse, der er mellem Fru Bransholms Erklæringer til de forskellige Mænd, der søge hende, og hvad hun erklærer i Forhørene, hvor hun for Resten ogsaa gør sig skyldig i Forklaringer, der ere uoverensstemmende med Sandheden, vidner om, at denne Kvinde ikke har bekymret sig ret meget om Sandheden.

Jeg sagde, at der var megen Risen og Kærtøgen paa „Hebron“. Det er konstateret ved Forhørene, at Risene have suset paa „Hebron“; Lussingerne ere Gang efter Gang blevne tildelte Pigerne afvekslende med, at Fru Bransholm har haft dem enkeltvis oppe paa sit Værelse, har taget dem paa Skødet, har kysset dem, klappet dem og kærtøget dem, saaledes at enkelte af Pigerne finde, at det var ligefrem modbydeligt og væmmeligt. Saa er der min Paastand om, at der blev tildelt Lussinger ganske i Flæng; naar det faldt Fru Bransholm ind, gav hun en Pige 1—2—3 eller 4 Lussinger. Er det ubevist? Fru Bransholm har i Forhørene maattet tilstaa, at hun har givet Pigerne indtil 8 Lussinger. Lad mig blot tage et enkelt Vidne frem. Ane Mathilde Nielsen, 22 Aar, forklarer, at hun en Gang har faaet en Lussing af Fru Bransholm, saa hendes Øre blev beskadiget og hun fik ildelugtende Udflod. Fru Bransholm lod hende straks komme til Dr. Larsen i Struer, der beordrede, at hun skulde sendes til København for at behandles paa Hospital. Der er i øvrigt en Række Vidnesbyrd om disse Lussinger. Det er oplyst, at Fru Bransholms Adfærd overfor Pigerne i Struer har været saadan, at der blev truet med at anmelde det til Politiet. Ja, ikke nok med, at man har truet dermed i Anledning af den Behandling, hun lod Børnene blive til Del, men Politibetjenten er bleven hentet, og han beroligede det vedkommende Pige barn. Frøken Xenia Frydensberg erklærer i Forhørene — Fru Bransholm benægter det ganske vist, men Frøken Frydensberg, der ikke paa nogen